

Occitan lengadocian : LAS AVENTURAS D'ABELHA PICHÒTA

Un còp èra, dins un país fòrça luènh, un vilatge meravilhós, Luminhon, ont demorava Abelha pichòta.

Mas per malastre, los estatjants portavan pas cap d'atencion a lor vilatge. E jorn aprèp jorn, amb lors marridas accions, cambièron Luminhon en un luòc trist e negre : Abelha Pichòta podiá pas pus alenar, i aviá pas pus d'aiga ni mai de noiridura, pas pus de vida, pas pus res !

Amb sas ultimas fòrças Abelha Pichòta amassèt las granas de pollèn de las plantas que se morissián e partiguèt per las salvar del Grand Negre.

E vaquí que volatejava dins lo cèl.

Abelha Pichòta, volava, volava, èra de mai en mai cansada : sens ges de fòrça, se pausèt sus un borrih e se daissèt portar...

Al cap d'un moment, arribèt en Espanha, en Val d'Aran. Se desrevelhèt prèp d'una bauma bèla d'ont venián de bruches estranhs. Abelha Pichòta se sarrèt e vegèt un ors que sortissiá de son ibernacion.

L'ors foguèt tant urós de veire qualqu'un, que se metèt a li contar sa vida d'ors. De son costat, Abelha Pichòta li contèt son país negre e sa fugida per trapar de solucions e ensajar de lo salvar. Ors li demandèt de realizar un fum d'espròvas per veire s'èra plan la vertat.

L'aiga linda, Abelha Pichòta l'obtenguèt aisidament. Mas subretot l'Ors li expliquèt qu'èra preciosa e fragila. Alavetz i caliá gardar los uèlhs dessús !

Abelha Pichòta, amb son tresaur, contunhèt son camin e arribèt en França, en Lengadòc, ont un amic novèl l'esperava.

Foguèt sus la branca d'un garric, al mièg d'un bòsc, qu'Abelha Pichòta faguèt coneissença d'Esquiròl e de sos amics que vivián a l'entorn d'el. Al cap d'un momenton, charrèron de lors environas respectivas. Son amic novèl, Esquiròl, li expliquèt cossí aver una tèrra rica, favorabla a las plantas e un aire mai san tanben !

Abelha Pichòta carguèt una patada de tèrra del bòsc d'Esquiròl e embarrèt l'aire san dins un flasconet !

Mas, la mission d'Abelha Pichòta èra pas encara acabada ; deviá trapar un rai de solelh per salvar sas granas de pollèn!

Alavetz, Abelha Pichòta s'envolèt e volèt, volèt ...

Arribèt en Itàlia ont Rusat lo Rainal l'esperava...

Abelha Pichòta foguèt contenta contenta de veire Rusat lo Rainal : sabia que li balhariá d'entresenhas fisablas e fòrça engenhosas !

Èra çò que se passèt : « L'aiga, la tèrra e l'aire es plan, diguèt Rusat lo rainal, mas sens la lutz e la calor marcharà pas !»

Lo rainal li ensenhèt lo ròtle del solelh sus las plantas e de l'equilibri qu'existís entre la lutz, la calor, l'aiga, la tèrra e las plantas mas tanben las bèstias.

Enfin, Abelha Pichòta aviá tot lo necit : l'aiga, la tèrra, l'aire, la lutz e la calor del solelh e subretot cossí prene suènh d'eles.

Se'n tornèt cap a son vilatge. Mentre son long viatge, rencontrèt un òme savi dins un montgolfièra que li diguèt son secret per tornar balhar la vida a Luminhon ! Li balhèt un fum de conselhs per se comportar dins son ecosistèma. Li ensenhèt los gèstes bons per la planeta.

Avèm pas qu'una planeta e de ne cambiar se pòt pas !

